

gurd Berg : I Skern-Kredsen f. Eks.)... Ja, Ministeren har Ret, der trænges til en hel Del Folkeoplysning dér — selv i Skern-Kredsen vil man kunne forstaa det, og jeg tror ikke, at den højtærede Indenrigsminister vil være glad næste Gang, vi to mødes derovre, thi saa vil Befolkningen sikkert se, at den Repræsentant, de har været godtroende nok — for at bruge et mildt Udtryk — til at vælge ind paa Ting, ikke helt har svaret til de Forventninger, de nærrede til ham.

Jeg udtalte ved Behandlingen af Lovforslaget om Befolkningens Forsyning med Brændsel, der blev vedtaget 1. November i Aar, mit Partis Ængstelse og Betænkelighed ved, at Brændselsnævnet var ophævet. Det viser sig nu, at denne Ængstelse, denne Betænkelighed var fuldt berettiget. Thi vi ser straks Følgerne af Brændselsnævnets Ophævelse deri, at den danske Skovforening kommer med Andragende om at faa Prisen paa kløvet Bøg sat op til 30 Kr. Det viser, hvilken Gidskhed visse Samfundsklasser er i Besiddelse af, naar de Baand, der har været regulerende i den vanskelige Tid, enten slappes eller helt løses. Indenrigsministeren kunde nu ikke godkende dette Forslag og mødte i Afviklingsudvalget med et andet, som Afviklingsudvalget imidlertid ikke kunde tiltræde. Det vilde føre for vidt og er heller ikke nødvendigt at omtale alle de Priser, som her er blevet foreslaaet, men jeg skal dog pege paa, at efter det første Forslag, som Ministeren forelagde i Udvalget, var kløvet Bøg sat til 25 Kr. pr. Rummeter, Knudebrænde til 18 Kr., Fagot til 20 Kr., Knippel til 11 Kr. 50 Ø. Dette Forslag mødte, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, ikke alene Modstand hos det radikale Venstre og Socialdemokratiet, men ogsaa hos de to Regeringspartier. Derfor mødte Indenrigsministeren frem med et andet Forslag, der vandt Tilslutning hos de to Regeringspartier, men ikke hos det radikale Venstre og Socialdemokratiet, et Forslag, der, som Ministeren har skitseret, for kløvet Bøg fastsætter en Pris af 22 Kr. 50 Ø. pr. Rummeter med tilsvarende Priser nedefter for de andre Brændsorter. Naar mit Parti ikke har kunnet tiltræde disse Priser, er det, fordi det er vor Opfattelse, at Prisen paa Brænde alt er tilstrækkelig høj. Vi har en dyb Overbe-

visning om, at hvis det var muligt at fremskaffe en statistisk Oversigt over det Udbytte, vort Lands Skove har givet pr. Td. Land pr. Aar henholdsvis i Perioderne 1910—15 og 1915—20, vilde det vise sig, at det Udbytte, Skovejerne har haft af deres Skove, har været af en saadan Størrelse, at de aldrig i deres vildeste Fantasi vilde have tænkt at komme saa højt op. Jeg tror, at en saadan Statistik vilde have været overmaade formaalstjenlig. Da dette Forslag til Rigsdagsbeslutning jo imidlertid skal behandles under en særegen Form, ikke som et Lovforslag, der gennemgaar tre Behandlinger og eventuelt Udvalgsbehandling, vil der ikke her være Tid og Lejlighed til at komme ind paa dette Forhold, men det vil vel være muligt ved en anden Lejlighed at faa en Oversigt over Skovenes Indtægter i disse Perioder. Jeg vil da blot udtale, uden at jeg paa nærværende Tidspunkt kan have Overblik derover, at den Opfattelse sikkert ikke er forkert, at Skovene har givet et endog meget stort Udbytte i disse Perioder. Derfor er efter mit Partis Opfattelse denne foreslaaede Forhøjelse paa 25 pCt. i en Tid som denne, hvor alt er steget saa kolossalt, saa stor, at vi ikke kan gaa med dertil.

Naar Resultatet er blevet, som det er, tror vi fra vor Side, at en stærkt medvirkende Aarsag dertil er Sammensætningen af den Brændselsadministration, som har raadet den højtærede Indenrigsminister. Det er en højt mærkelig Sammensætning, denne Brændselsadministration har haft, det ser man let paa de tre Navne, der figurerer i de Skrivelser, som medfølger Forslaget i de forskellige Bilag. Brændselsadministrationen, eller klarere udtrykt Ministerens Raadgivere, det er: Overførster Brammer, Godsejer Hillerup og Godsejer Greve Ahlefeldt-Laurvig-Lehn. Forbrugerne har ingen Repræsentanter haft, som har været medbestemmende ved Fastsættelsen af de Priser, som nu foreligger til Landstingets Afgørelse. Dette Spørgsmaal er set ud fra et ensidigt Producentensynspunkt, og det er derfor forstaaeligt, at Resultatet virker, som det virker, med den tunge Ende nedad. Jeg vil derfor henstille til det høje Ting at stemme imod denne Bekendtgørelse angaaende Maksimalpris paa Brænde, idet den sikkert vil medføre, at Smaafolk bynges